

Въ отговоръ на това Миланъ телеграфиралъ отъ Нишъ, че отстранява отъ себе си всѣкава отговорностъ и солидарностъ съ мнѣнието на министерския съвѣтъ, формулирано въ писмото на Груича. Тоя своеобразенъ маниеръ въ дѣйствието на Миланъ не може да се обясни другояче, освѣнъ съ желанието му щото Австрия да си състави добро мнѣние за него и да повѣрва въ неговитѣ австрофилски чувства.

На 7 май Иованъ Ристичъ телеграфиралъ въ Бѣлградъ, че прѣдседателя на конгреса изказалъ въ неофициалнитѣ срѣщи желание, Австро-Унгария да постигне всички искания въ сферата на нейнитѣ интереси.

Тази важна декларация на Бисмарка не би учудила този, който е посвѣтенъ въ систематичнитѣ усилия на германския канцлеръ да привлече въ своята орбита политиката на Австрия. Послѣдвалитѣ конгреса събития, обясняватъ тази и много други декларации на Бисмарка въ интереса на Австро-Унгария.

„Шуваловъ, пише Ристичъ, ме посвѣтва самъ да се съгласимъ съ Австро-Унгария по всички въпроси, които ни интересуватъ“.

Френски делегатъ въ конгреса Вадингтонъ, като обяснявалъ на сръбския министръ рѣшението на Бисмарка, щото Австро-Унгария да бжде удовлетворена по всички направления, изтъкналъ обстоятелството, че тази държава си е извоювала вече първенство въ конгреса. „Сърбия, прибавилъ Вадингтонъ, ще успѣе въ исканията си, ако се съгласи прѣдварително съ Австрия.“

Мнѣнието на английскитѣ делегати не било благоприятно за Сърбия, но пъкъ отъ друга страна тѣ не изказвали никакво възражение противъ аспирацитѣ на това княжество. „Нека оставимъ Сърбия въ сферата на австрийскитѣ интереси“, се произнесълъ Сализбури.

Тѣй щото „центъра на гравитацията на сръбскитѣ интереси се намира въ рѣцѣтъ на Австро-Унгария“, завършва Ристичъ въ единъ рапортъ.

VII.

При трѣта положение на работитѣ князь Миланъ почналъ да се разколебава въ вѣрата си къмъ Австрия; той почналъ да се безпокои сериозно, за дѣто австрийскитѣ делегати избѣгвали да опрѣдѣлятъ точно условията на бждешето Австро-Сръбско съглашение относително териториалното разширение на княжеството.

Сръбския князь телеграфиралъ (7 юний вечеръта) на Ристича и му прѣпоръчалъ да търси пръвъ случая да поднови прѣговоритѣ съ Австрия, започнати въ Виена. Миланъ се опасавалъ да не би мълчанието на сръбския пратеникъ да прѣдизвика неприятелско настрोение у Андраши, защото рано или късно, пише той, ние трѣбва да се покоримъ на австрийскитѣ искания“.

На 7 юний една военна комисиия отъ руски и австрийски делегати разгледвала сръбския граниченъ въпросъ. Генералъ Бобриковъ защищавалъ енергично своя проектъ, споредъ който Трънъ и Пиротъ оставатъ на Бѣлгария. Той прѣдлагалъ сръбската граница